

[Knud Bro.]

urening. Det er nødvendigt for os at indse, at vi er nødt til under en eller anden form at skabe et realistisk grundlag for, at en sådan ændring af produktionslivet overhovedet kan finde sted.

Jeg er ikke enig med ministeren i den betragtning, at den udenlandske konkurrence ikke er væsentlig. Naturligvis er det væsentligt; hvilke betingelser vi giver, og derfor er det også nødvendigt, som jeg sagde, at vi skaber sådanne bestemmelser, at det er realistisk gennemførligt at nå frem til regler om, at skadevolder betaler.

Må jeg i øvrigt sige, at jeg forstår ikke rigtig den bemærkning, at man ikke realistisk kan forvente, at vi vil være foran andre i forureningsbekæmpelsen, og at det ville være globalt uheldigt. Det er en bemærkning, som jeg tror ministeren ikke må have ment noget særlig væsentligt med.

Med hensyn til disse normer og bemyndigelser vil jeg gerne sige, at der er jo ingen af os, der venter, at man kan lave så firkanterede og skråsikre normer, at alt er skrevet ned på et stykke papir. Men når man siger, at de forslag, vi hidtil har behandlet, også har været bemyndigelseslove, er der dog det at tilføje, at der har vel været bemyndigelser i dem, men f. eks. på havforureningsrådet, hvor man strammede ministerens forslag til at omfatte alt, hvad man udkaster fra skibene, vidste vi dog, hvad vi gjorde. Vi havde fået den svenske ordning til gennemsyn i udvalget, og vi vidste, at det, der var undtaget fra den svenske ordning, var toilet-affald, madrester o. lign., som det naturligvis må være tilladt at hive ud, men vi vidste også, at man forhindrede, at man hev ting ud, hvis skadevirkning man ikke kunne vide noget om. Det var vist oven i købet på vores foranledning, at det spørgsmål blev rejst. Med hensyn til svovlindholdet i olie har vi jo også vidst, hvad vi gjorde. At der så er mulighed for dispensationer og for ændringer i disse normer, det kan nok være rigtigt.

I øvrigt forstår jeg ikke, at ministeren ikke mere begejstret giver tilslutning til de tanker, vi har gjort os, for der står dog i den skriftlige fremsættelse:

„Lovforslaget rummer ikke detaljerede regler for, hvad der er tilladeligt for de enkelte virksomheder, og man kan be-

trakte dette som en mangel Noget andet er, at vi må arbejde for at gennemføre sådanne regler, således at erhvervslivet og kommunerne i tide kan indrette produktionen og investeringer herefter.“

Det er dog en meget væsentlig betragtning. Jeg har i hvert tilfælde meget gerne villet understrege det, for jeg er overbevist om, at når der ikke er sket mere på forureningsområdet, end der er sket her i landet, så er det, fordi produktionslivet ikke har vidst, hvad de skulle gøre; de har ikke vidst, hvilke regler de skulle arbejde efter. Før man får skabt en sådan klarhed, har man ikke skabt en af de nødvendige forudsætninger for at få et mere rent land.

Arne Christiansen: Da vi jo i den videre drøftelse af dette forslag skal møde ministeren talrige gange, vil jeg nødig have, at han skal gå herfra i dag som en skuffet mand over, at jeg skulle være en af dem, der undlod at tale om den ny administrative opbygning. Jeg kan henvise til fortrykket, når det foreligger. Jeg ved ikke, om ministeren har været uopmærksom et øjeblik, for jeg sagde udtrykkeligt, at det må betragtes som en fordel, at administrationen flyttes fra sundhedskommissionerne over til kommunerne, hvorved man får den mere jordnære kontakt, når afgørelser skal træffes og vurderinger skal anlægges. Jeg gav dog i den forbindelse udtryk for lidt betænkelighed, fordi vi jo har erfaringer for fra et andet område, fra et andet ressortministerium, at meget afhænger af embedsmænds indflydelse på det folkevalgte element, hvis man ikke har ret strenge retningslinjer at gå efter. Derfor understregede jeg, at vi må snarest frem til nogle generelle normer, som kommuner og amtskommuner kan virke efter. Hvorledes opgaverne skal fordeles mellem disse to, mellem primærkommuner og amtskommuner, ja, det må vi se nærmere på i den kommende tids arbejde.

Med hensyn til forureningsbekæmpelsen og miljøpolitikken set i EF-perspektiv er jeg da fuldstændig klar over, at Romtraktaten ikke omtaler, ikke giver forudsætning for at harmonisere lovgivningen på dette område. Jeg brugte også ordet „afstemme“, de to udtryk er måske nok identiske, men det var altså med vilje. Man kunne jo godt, hvis det ikke allerede er sket, skæve ikke blot til